



ทดลองอ่าน

ทดลองอ่าน

ทดลองอ่าน

LOUD & CLEAR

Swanlee เขียน
Minoru Joeling ภาพ





Loud & Clear

Loud & Clear

Swanlee เขียว

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2437-9

ภาพปก Minoru Joeling

จัดพิมพ์โดย



สำนักพิมพ์เอเวอร์ไว (ในเครือบริษัท แจ่มใส พับลิชชิง จำกัด)

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล everybook2015@gmail.com

เว็บไซต์ www.facebook.com/everyyyy

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 269 บาท

พินับ

กระดานถนอมสายตา



ห้องโถงสายตาคุณ

www.greenread.com

คำนำ

เวลาเจอคนที่แอบชอบ หัวใจก็มักจะหวั่นไหว ให้อารมณ์ที่หลากหลายตาม
สถานการณ์ของแต่ละคน

แล้วอะไรที่ทำให้บางคนเลือกก้าวออกจากพื้นที่คนแอบชอบกันล่ะ

สำหรับ Loud & Clear 'ฟองฟาง' ของเราก็ซื้อมาไม่แพ้ใคร จะสารภาพความในใจ
กับ 'ครามสมุทร' นุ่มหล่อเดือนมहा'ลัยที่ขึ้นชื่อว่าเย็นชาสุดๆ คงไม่ไหว แต่โอกาส
ที่ไม่คาดคิด (และไม่รู้ตัว) ก็มาถึง ความรู้สึกที่มีต่ออีกฝ่ายจึงพุ่งพรูออกมาอย่าง
ไม่อาจควบคุม จากนั้นจะเป็นอย่างไรต่อไป ต้องติดตามกันในเล่มแล้วละ

และสำหรับคนที่แอบชอบใครบางคนอยู่ ขอให้มีโอกาส say it out loud and
make it clear นะคะ ♥

ด้วยไมตรีจิต

สำนักพิมพ์เอเวอร์ไว

สำหรับผู้อ่านที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป
โปรดใช้วิจารณญาณในการอ่าน

ร่วมพูดคุย เสนอแนะ กับนิยาย everY ได้ที่
www.facebook.com/everyyyyy

01

ปล่อยให้เป็นหน้าที่ความรู้สึกได้หรือเปล่า

เคยมีความรู้สึกอยากจูบใครมากๆ มั้ย...อยากกระซอกคอเสื้อเขาคนนั้น
มาจับแน่นๆ แล้วทาบปากลงไปให้หน้าใจ

ผมแม่ง...โคตรอยากทำอย่างนั้นเลย

"น้องฟอง มาแล้วตัวโคตรแดงเลยวะ"

ก็ได้ยินชัดเจนเลยแหละว่านั่นคือเสียงของรุ่นพี่

"ทำไมมึงจ้องความแบบนั้นวะ ภูขนลูกหมดแล้วเนี่ย"

เสียงของเพื่อนต่างสาขาที่รู้จักกันผิวเผิน

"ดูเสียปากดี อื้อหือออ ทำอย่างกับอยากจะจูบมันนั่นแหละ"

และเสียงใครสักคนที่ฟองฟางจำไม่ได้

ตากลมๆ เอาแต่จ้องคนที่นั่งอยู่อีกฝั่งของโต๊ะไม้ตัวยาว จ้องริมฝีปาก
เป็นกระຈပ်ที่แสนจะเซ็กซี่ตอนกระดกแก้วเหล้าขึ้นจิบ มันเป็นอย่างไรที่ทำให้
คนมองอย่างเข่าปั่นป่วน

ความสมุทรทำให้เข่าปั่นป่วนตั้งแต่วันแรกที่เจอกัน

หัวใจที่เต้นแรงเพราะฤทธิ์แอลกอฮอล์วูบลงเล็กน้อยเพราะสายตานิ่งๆ
ของคนที่นั่งอยู่ตรงข้ามกัน เขาอยากบอกให้อีกฝ่ายลดความเย็นชาลงสักหน่อย
ยืมให้กัน ใส่ใจคนที่เขาแต่ยกแก้วเหล้าขึ้นดื่มทั้งๆ ที่ดื่มไม่เก่งหน่อยจะได้มั้ย

แต่ก็เท่านั้นแหละ ฟองฟางได้แต่พ่นคำตัดพ้อใส่ตัวเองอยู่ในใจ
ความสมุทรทำให้คำพูดที่เขาเตรียมเอาไว้ลอยหายไปกับสายลมเพราะ

ความเย็นชา ใช้ คนตรงหน้าทำให้เขาไม่กล้าแม้แต่จะเดินเข้าไปบอกว่า 'เราชอบนาย' ทั้งที่มันเป็นแค่คำสั้นๆ

ฟองฟางสะบัดหน้าแรงๆ เพราะภาพตรงหน้ามันมืด เขาเห็นหน้า ครามสมุทรไม่ชัดเท่าไรเลยขมวดคิ้วเพ่งมอง มือขาวๆ ก็รีบกำหัวเกล้า ที่รุ่นพี่ส่งให้ ตอนนี้อยู่ใครยื่นอะไรให้ก็รับหมดแหละ เรียกชื่อฟองฟางนิดหน่อย ก็หันหน้ามาทำตาละห้อย บอกให้ตี๋มอีกสองสามแก้วก็บ้าจี้ตี๋มเข้าไปทั้งๆ ที่ หัวตัวเองแทบจะทิ่มโต๊ะ

"แดดดูแบบนี้ น่าพามาบ่อยๆ วะ"

"แดดดูไม่ว่า แต่มาแล้วน่ารักชิบหาย ไอ้ซองมึงถ่ายคลิปปไว้ในะ พรุ่งนี้ค่อยส่งไปแหวะมัน"

ก็แทนที่จะหลบกลิ้งตามประสาคนชี่อ้าย แต่ฟองฟางกลับสู้กลิ้ง เหมือนกับเป็นคนละคน พี่ๆ ในคณะพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าอยากได้น้องฟองฟาง ลูกแบบนี้มากกว่าลูกที่ขึ้นไปยืนบนเวทีแล้วเผลอปากแน่น ไม่พูดอะไรสักคำ จนไม่ได้ตำแหน่งเดือนคณะ

รุ่น ก็เดือนคณะและเดือนมหา'ลัยตกเป็นของครามสมุทรแล้วไง

ฟองฟางจำได้ว่าครามสมุทรก็ได้พูดอะไรเยอะเหมือนกัน กับเขานั่นแหละ แต่แย้งว่าฟองฟางตรงที่ครามสมุทรแค่นั้นไปพูดชื่อนามสกุลแล้วยืนนิ่ง ส่งสายตาดูๆ และเย็นชา ผิดกับเขาที่ยังพูดว่าตัวเองเกิดวันอะไร เรียนคณะอะไร สาขาอะไร...แต่นั่นก็ทำให้ครามสมุทรได้ตำแหน่งนี้ไปครองแบบชนะขาดลอย

ฟองฟางกระดกแอลกอฮอล์ลงคออีกครั้ง ถึงมันจะผสมได้กัแล้วได้รสชาติหวานๆ มากกว่าขม แต่คนที่ตี๋มไม่เก่งอย่างเขาก็เบื่อน้ำเมื่อรสชาติของมันแตะที่ปลายลิ้น ฟองฟางอารมณ์ดีเป็นพิเศษเมื่อได้ยินเสียงร้องเฮของคนที่อยู่รอบๆ ยังมีเสียงฝนตกลงมาด้วยแล้ว...ยิ่งจึกเข้าไปกันใหญ่

"อีกแก้วนะน้อง รอบนี้ไม่ผสมได้กั เพียวๆ เลย"

"พะ...พอแล้วพี่ ผมไม่ไหวแล้ว"

เมาแฉ่แล้วเนี่ย ร้อนๆ คับๆ อยากถอดเสื้อจะตาย

"เอาน่า ซอตนี้ซอตเดียว พี่จะไม่อวแวกอีกเลย"

"พี่..."

"ผมดื่มแทนเอง" ครามสมุทรบอกเสียงเรียบแล้วเอื้อมมือคว้าแก้วเหล้ามาดื่มเอง ฟองฟางกะพริบตามองตอนที่คนตรงหน้าเงยหน้ากระดกเหล้าลงคอ ตาคมๆ ของคนคนนั้นจ้องมาที่เขา...เป็นสายตาที่ฟองฟางอ่านไม่ออก

"เสีย"

"ไอ้ซองมึงถ่าย อย่าให้พลาด"

ปึก

เสียงกันแก้ววางกระแทกลงบนโต๊ะไม้ดังขึ้น ครามสมุทรใช้หลังมือเช็ดริมฝีปาก เขายังคงมองหน้าฟองฟางอยู่อย่างนั้น

พอถูกมองมากๆ เข้า มุมปากก็เหี่ยดยิ้ม ฟองฟางลุกขึ้นยืนท่ามกลางสายตาของคนที่อยู่รอบๆ ขยับตัวป็นขึ้นไปบนโต๊ะต่างๆ ที่ยังไม่ได้กวาดจานสามใส่อาหารออก คนเมาคลานไปตรงที่ครามสมุทรนั่งอยู่ ฟองฟางเลือดสูบฉีดจนตัวแดงจัดแลบลิ้นเลียริมฝีปากเบาๆ ก่อนจะหยุดตอนที่อยู่ตรงหน้าเดือนมหา'ลัยท่ามกลางความเงียบ

"..."

สบตากับคนยืนขาที่ไม่แม้แต่จะหลบสายตาคิดกับเขา...ถ้าฟองฟางไม่เมาไม่มีแอลกอฮอล์คอยช่วยเอาไว้ปานนี้คงไม่กล้าสบตา คงวังหนีครามสมุทรเพราะกลัวสายตานิ่งๆ แบบนี้

"คราม"

"..."

"เราชอบนาย"

"..."

"ชอบตั้งแต่วันแรกที่เจอเลย"

"..."

ฟองฟางได้ยินเสียงคนที่อยู่ใกล้ๆ ให้ร้องเลยคิดขึ้นมาได้ว่าเรื่องแบบนี้มันควรที่จะพูดกันแค่สองคน ได้ยินกันแค่สองคน...แต่ก็ไม่ทันแล้ว

ฟองฟางสะอึกเบาๆ ถึงแม้ว่าเขาจะบอกความในใจออกไปแล้ว แต่
 ความสมุทรก็ยังไม่มีท่าที่เปล่งใจอะไรเลยสักอย่าง

คนที่คลานอยู่เปลี่ยนท่าเป็นนั่งบนโต๊ะ หย่อนขาสองข้างไว้ข้างลำตัว
 ของความสมุทร ขยับตัวไปตรงขอบโต๊ะให้ใกล้อีกฝ่ายมากที่สุด สองมือร้อนๆ
 ยึดไหล่งกว้างไว้แน่นแล้วค่อยๆ โน้มตัวลงกระซิบที่หูของคนตัวโตกว่าเขา

"จะว่าอะไรมัยถ้าเราจะขอจูบนาย"

"กล้าขนาดนั้นเลย?"

"มาก"

เพราะกระซิบกันอยู่แค่สองคน คนอื่นๆ เลยพยายามที่จะชะงักหน้ามอง
 บางคนเอียงตัวมาฟังเลยด้วยซ้ำ

"ได้มัยอะคราม" ตาหวานจ้องมองคนตัวสูงที่ตอนนี้ได้ยกกว่าเพราะฟองฟาง
 นั่งอยู่บนโต๊ะ ก่อนที่ความสมุทรจะตอบอะไรออกมาก็สัมผัสถึงมือร้อนๆ ของ
 คนตรงหน้าที่เลื่อนมาวางไว้บนเอวบางๆ ของฟองฟาง ความสมุทรเหลือบ
 มองเขา หันหน้าหาใบหูขาวๆ แล้วผ่อนลมหายใจอุ่นๆ ออกมา

คนตัวแดงจัดยืนคิ้วหูดหงิด เหมือนกับว่าพอถูกความสมุทรแตะเนื้อ
 ต้องตัวเข้าหน่อยความอดทนของฟองฟางก็แตกกระเจิง เขารอไม่ไหวและคิดว่า
 ไม่ควรจะรออีกต่อไป มือร้อนๆ เลยละจากไหล่งกว้างมาจับกรอบหน้าหล่อเหลา
 ของความสมุทรและรีบโน้มศีรษะลงไปทาบริมฝีปากแดงๆ ของตัวเองลงบน
 ริมฝีปากของอีกคน

"วืดดดด นี่กูไม่ได้ตาผาดูมัย"

"มึงไปเอาความกล้ามาจากไหนไอ้ฟองงง ไอ้เพื่อนเลววรว"

"ถ้าน้องฟองเมาแล้วเห็นกูเป็นไอ้ครามนะมึง เสรีจแน"

เสียงรอบข้างฟองฟางเหมือนยุบกับแมลงวันที่บินอยู่ใกล้ๆ หู มันน่ารำคาญ
 และไม่ยากฟังเลย เพราะฟองฟางอยากฟังแต่เสียงของความสมุทรมากกว่า

แต่สถาบันเถอะ...เขาเป็นคนเริ่มจับก็จริง แต่ฟองฟางแค่เอาปากทาบ
 ไม่ได้ขยับปากบดคลึงริมฝีปากอีกฝ่ายเหมือนที่ความสมุทรกำลังทำอยู่ตอนนี้
 เขาทำให้หัวใจดวงน้อยๆ เต้นระส่ำ มันเต้นแรงจนเหมือนจะหลุดออก

จากออกตอนที่ความสมุทรค่อยๆ ละเลียดจบบนริมฝีปากแม้ว่าฟองฟางจะเผยอกลิ้นปากเปิดทางให้อีกฝ่ายรูกลิ้นเข้ามาก็ตาม...แต่ความสมุทรกลับไม่สนใจ

ก็ยิ่งเหมือนเดิม ยังเป็นมหาสมุทรสีครามที่ล้อเล่นกับฟองเล็กๆ บนผิวน้ำอยู่เรื่อย

เป็นมหาสมุทรในวันที่คลื่นลมแรง กระทบฝั่งจนเกิดฟอง และม้วนเกลียวคลื่นอีกครั้งให้ฟองจมลงไปใต้ท้องมหาสมุทรสุดแสนจะลึก

จนกระทั่งความสมุทรผละริมฝีปากออกซำๆ ต่างคนต่างสบตา และฟองฟางควรจะสงบได้แล้ว แต่ก็ไม่เลย...หัวใจของเขามันยังเต้นแรงอยู่อย่างนั้น

"พอใจยัง"

"มึงฟังดิมันพูดไรกัน"

"เฮ้ย แม่่งสลับวะ"

"สลับหรือเป็นลม"

"มันเมาที่ ฟองมันหลับไปแล้วอะ" เจ้าของชื่ออียัมกรึมคอพับหลับตาไปกับชอกคอหอมๆ ของความสมุทรท่ามกลางเสียงร้องตกใจของคนรอบๆ ที่กล่าวว่าฟองฟางอาจจะสลับเพราะขาดอากาศหายใจกับจูบของเด็อนมหา'ลัย

แต่จริงๆ แล้วไม่ใช่เลย ฟองฟางมีความสุขจนหลับไปต่างหาก

"ขอโทษด้วยนะคราม ใ่อันนี้มันเมาแล้วเหี้ยไปเลยอะ เดี่ยวพอมันหายเมาก็ทำอะไรไม่ได้แล้ว"

"จำอะไรไม่ได้?" ความสมุทรขมวดคิ้วยุ่ง

"เออ หรืออยากให้มันจำละ" แยมรีบดึงเพื่อนสนิทที่เมาแ่อออกจากชอกคอเด็อนมหา'ลัย ผงกหัวหนึ่งๆ ขอโทษความสมุทรที่เพื่อนตัวเองไปทำอะไรเพี้ยนๆ ใส

ฟองฟางได้ยินเสียงคุยแต่ลืมตามองไม่ได้ รู้หมดเลยว่าใครพูดอะไร จำเสียงแยมได้ จำเสียงความสมุทรและอีกหลายๆ คนได้หมด

"กลับบ้านนะไอ้ฟอง ฟรุ้งนี้มึงดังระเบิดแน่ๆ"

"แยมมม ภูเอาครามกลับไปด้วยได้มัยอ่า แบกครามขึ้นรถไปด้วยได้เปล่า"

"สติดะเพื่อน เดินให้มันตรงๆ ก่อนแล้วค่อยอยากแบกคนอื่นกลับบ้าน"

"ฮือออ" แล้วก็ร้องไห้แฉะเสียงดังพาร่างเมาๆ ของตัวเองออกไปจากร้าน

ก็ยังไม่อยากจากความสุขثرไปไหนเลย

อยากอยู่มองหน้าให้นานกว่านี้อีกหน่อย

อยากบอกว่าชอบจนกว่าความสุขثرจะรับรู้ จนกว่าความสุขثرจะรู้สึก

อะไรบ้าง

"เราชอบความ! รักผิดชอบความรู้สึกกันหน่อยดิ ฮือ"

ใครจะชอบ ชอบจนไม่รู้จะชอบยังไงแล้ว

02

หัวใจของเราจะพองโตไม่ได้ถ้าไม่มีผู้กระทำ

Song: ฟอง

Song: หายเมายังไฉนน้อง

.ff: หายแล้วครับพี่ของ

Song: แล้วนี้อยู่ไหนอะ

.ff: อยู่มอครับพี่ นั่งรอแยมครับ

Song: เออ ดีๆ

Song: มีอะไรจะให้ดู

Song: ดูจบแล้วอย่าหนีกลับบ้านล่ะ

Song: (Sent a video.)

คนที่ได้รับวิดีโอจากพี่รหัสก็ตรึมฝีปากเบาๆ ซึ่งใจว่าจะเปิดคลิปที่พี่ของส่งมาให้ดูมัย เพราะพี่รหัสคนนี้เคยส่งคลิปโป๊มาให้แล้วเขาดันเปิดดูด้วยความไม่รู้บนบีทีเอสมาแล้วครั้งหนึ่ง

มันเป็นฟิลที่...ไม่กล้าหันไปมองหน้าคนที่นั่งข้างๆ กับคนที่ยื่นโนนราวแล้วก้มหน้ามองเราอยู่ล่ะ

โคตรแย่

ฟองฟางเป่าลมออกปาก รูดชิปกระเป๋าแป๊ะแล้วสอดโทรศัพท์ไว้ใต้นั้น พร้อมกับกดเปิดคลิปแล้วดูอย่างตั้งใจ มันคือที่ที่ปลอดภัยกว่าการถือโทรศัพท์

ดูใจแข็งแรงแล้วแหละ ไอ้พี่รหัสคนนี้ไวใจได้ที่ไหนล่ะ

แก้มพองๆ ตกอยู่ในสายตาของคนที่ผ่านมา ฟองฟางไม่สนใจว่า ผมน้ำตาลธรรมชาติที่ฟองปลิวไปตามแรงลมจะพู่จะยุ่งพันทันหรือเปล่า เพราะกำลังจดจ่อกับหน้าจอโทรศัพท์...ในหัวก็นึกไปพลางๆ ว่าใครต่อใคร ต่างก็บอกว่าตัวเขานุ่มนวลน่ากอด หัวกลมๆ ของเขานี้ก็โคตรน่ารักเลย จนกระทั่ง...

"เฮ้ย!"

รีบยกมือปิดปากตอนที่ร้องเสียงดังเพราะตกใจ ฟองฟางลูบอกตัวเองเบาๆ ตกใจกับคลิปที่พี่รหัสส่งมา มันไม่ใช่คลิปโป๊ที่พี่ซอมนำเสนอ แต่มันเป็นคลิปที่เขากำลังป็นขึ้นโต๊ะ พาดูกับแก้มที่แดงปลั่งคลานไปหาเตียงนอนหาลัย ที่นั่งมองเขาอยู่นิ่งๆ

'คราม'

'...'

'เราชอบนาย'

!!!

'...'

'ชอบตั้งแต่วันแรกที่เจอเลย'

อยากจะเปิดเสียงให้ดังกว่านี้ แต่سابานได้ว่าตอนนี้วิญญาณของ ฟองฟางหลุดออกจากร่างไปแล้ว ไม่รู้จะไปเอาความกล้ามาจากไหนถึง ป็นขึ้นโต๊ะแล้วไปพูดใส่หน้าครามแบบนั้น ปลายนิ้วชี้รีบกดลงบนหน้าจอ ให้คลิปหยุดเล่น ฟองฟางเปาลมออกปากให้ตัวเองใจเย็นแล้วมุดศีรษะเข้าไปในกระเป๋ามีหนังสือเรียนแค่สองเล่มก่อนจะกดดูคลิปอีกครั้ง

"..."

แล้วก็อยากจะเอาหัวกระแทกโต๊ะให้สลบไปเลยรู้แล้วรู้รอด ฟองฟางหน้าร้อนตอนที่เห็นตัวเองยื่นหน้าเข้าไปใกล้เตียงนอนหาลัย ภาพไม่ค่อยชัดเท่าไร เพราะคนถ่ายมือสั่นมาก เขาได้ยินเสียงพี่ซอกับพี่อีกหลายๆ คนกรีดร้อง

อย่างกับผู้หญิง

แล้วก็ต้องจิกมือกับกระเป๋านั่นเมื่อภาพน่าอายโชว์อยู่บนหน้าจอไอโฟน
ฟองฟางกัดปากก้ามือทูปโตะแรงๆ กระทั่งทำซ้ำจิตใจกับสิ่งที่ตัวเองทำลงไป

ฮืออออ ไปจูบเขาได้ยังไงเนียไอ้ฟอง :

จูบนานด้วย ไม่รู้ว่ากี่วินาที แต่ในคลิปคือโคตรนาน

ฟองฟางไม่ทนต่อเพราะไม่รู้ว่ามันจะจบตรงไหน แคนี่ก็นั่งหน้าร้อน
ตัวร้อนอยากหนีกลับบ้านจะตายอยู่แล้ว

เข้านี้ต้องเจอกันด้วย ต้องเรียนวิชาเดียวกัน ต้องนั่งใกล้ๆ กัน

"ไอ้ฟอง มานานยังวะ"

ตกใจกับเสียงแหลมๆ จนสะดุ้งยึดตัวนั่งตรง ฟองฟางรีบกดปิดคลิปที่
พี่ของส่งมาให้แล้วทั้งโทรศัพท์ไว้ในกระเป๋านั้น คนตัวขาวหันซ้ายหันขวา
เล็กล็กตามเสียงเรียกที่ไม่รู้ว่ามาจากทิศไหน

ฟองฟางยกมือแตะปากตอนที่เห็นแยมเดินมาพร้อมๆ กับความสมุทร
และซื่อป (เพื่อนสนิทของความสมุทร) จู๋ ตัวก็สั่นพองๆ กับหัวใจที่เต้นแรง
ทั้งๆ ที่ทำเป็นใจเย็นสั่งให้ตัวเองไม่ตื่นตื่นตื่นตูมแล้วแท้ๆ แต่พอเจอหน้าที่ไร
ฟองฟางก็ไปไม่เป็นทุกทีเลย ยิ่งเมื่อคืนไปสร้างวีรกรรมแสบๆ ไว้ด้วยแล้ว...
ยิ่งเก็บอาการไว้ไม่ค่อยจะอยู่

นี่ก็โทษพี่ของที่เอาคลิปบ้าๆ นั้นมาให้ดู...ถ้าไม่รู้ไม่เห็นป่านนี้ฟองฟาง
คงบั่นหน้าฉีกยิ้มกว้างๆ ได้

"อ้อ สักพักแล้ว"

แยมแค่ส่งยิ้มแหยให้แล้วนั่งข้างๆ ฟองฟางที่ห่อไหหลู่ลงจนเหลือ
ตัวนิดเดียว มือขาวหยิบสายกระเป๋ามาเชยเล่น ก็มหน้าจูดเมื่อคนตัวสูงอีก
สองคนขยับตัวนั่งลงตรงข้าม

สูงจริงๆ...ความสมุทรกับซื่อปเป็นคนที่สูงตั้ง 187 เซนติเมตร ในขณะที่
ฟองฟางเป็นผู้ชายตัวเล็กๆ ที่สูงแค่ 172 เท่านั้น ก็นั่นแหละ ในกลุ่มนี้ฟองฟาง
ตัวเล็กที่สุดแล้วมั้ง ขนาดแยมที่เป็นผู้หญิงยังดูสูงกว่าทุกๆ ที่สูง 172 เซนติเมตร
เท่ากัน

ครามสมุทกับซือปเล่นบาสประจำ เป็นตัวแทนแข่งบาสของคณะวิทยาศาสตร์ด้วย ที่จริงส่วนสูงของฟองฟางมันก็ผ่านเกณฑ์เข้าร่วมทีมแข่งบาสได้อยู่หรอก แต่ฟองฟางไม่เก่ง แถมคนในทีมส่วนใหญ่สูง 180 ขึ้นไปกันหมด... น้อยใจความสูงของตัวเองเลยพานไม่เข้าร่วมกิจกรรมอะไรของมหาวิทยาลัยสักอย่าง

"นี่มึงยังเมาค้างอยู่หรือเปลววะ ความจริงวันนี้ไม่มีวิชาอะไรสำคัญมึงน่าจะโดดไปนอนนะ"

"นิดหน่อยอะ ยังปวดหัวอยู่เลย"

อยากโดดเหมือนกัน แต่ทุกๆ วันที่มีเรียนตรงกับครามสมุทก็ไม่อยากโดดหรอก อยากมาเจอหน้ามากกว่า แต่โคตรจะผิดกับวันนี้เลยจริงๆ ฟองฟางที่ผื่น खुตัวเองขึ้นจากเตียงนอนแล้วตั้งใจมาเรียนเพื่อเจอครามสมุทรู้สึกอยากกลับบ้านไปซะเดี๋ยวนี้ตั้งแต่ได้ดูคลิปก้น

"ฟอง เมื่อคืนโอเคมั้ย" พอถูกถามแบบนี้คนที่กำลังนั่งเฝ้าปากอยู่ถึงกับสะดุ้ง ซือปเท้าคางวางศอกบนโต๊ะแถมยังยื่นหน้าถามฟองฟางที่ขมวดคิ้วยุ่งไปหมด

"โอเคมั้ง หลับสบายเลย" อ้อมแอ้มตอบ แต่มือที่ซ่อนอยู่ในกระเป๋าเนื้กุ่มกันแน่นเลย ฟองฟางเลี้ยงที่จะสบตาทุกคน เพราะรู้ว่าสามคนนี่ที่นั่งอยู่ด้วยต่างก็เห็นภาพเมื่อคืนชัดเจนกันทั้งนั้น

แกยังไม่รู้ดีกว่า แกยังไม่รู้เรื่องอะไรสักอย่าง ยังไงก็เมาแล้วนี่นา

"ฟอง ถามไถ่หน่อยดิ"

"..."

"เมื่อคืนอะ"

"..."

"เคลิ้มเลยปะ"

"เคลิ้มอะไร..."

"ที่ไอ้ครามมันจูบอะ"

"..."

ก็คำถาม...

ฟองฟางกะปริบตาข้าๆ ซ่อนความตกใจไว้ในอกส่วนลึกที่สุดของหัวใจ ดวงตากลมๆ มองผู้ชายตัวสูงที่นั่งอยู่ข้างๆ ซือป สีหน้าของคนคนนั้นเรียบนิ่ง เหมือนไม่สนใจกับสิ่งที่ซือปถามและไม่สนใจจะฟังคำตอบของฟองฟางด้วย...

เรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อคืนक्रमสมุทรวงไม่เก็บมาใส่ใจ

หรือจริงๆ แล้วมันแย่มากจนक्रमรับไม่ได้?

...ก็คิดว่าแย่มากๆ นั่นแหละ

"จูบอะไรหรอ" ฟองฟางยิ้มนิดๆ

"..."

"ไม่เห็นรู้เรื่องเลย" รอยยิ้มประหลาดเหมือนเดิมที่มักจะใช้ตอนที่ต้องเข้าไปคุยกับक्रमสมุทรวง

"นี่มึงจำอะไรไม่ได้จริงๆ เหวอะฟอง" แยมหันมาขมวดคิ้วถาม

แวบหนึ่งที่ฟองฟางกลั้นใจหันไปมองक्रमสมุทรวงเพื่อดูว่าอีกฝ่ายมีปฏิกิริยาอะไรบ้าง แต่ก็...แล้วก็ต้องมึนปากแน่นเมื่ออีกคนหยิบหูฟังมาเสียบเข้ากับโทรศัพท์ ก็หันมาเล่นไอโฟนเหมือนไม่อยากฟังสิ่งที่แยมกับซือปกำลังย้าถาม

ฟองฟางคิดในหัว ถ้ารู้ว่าผลลัพธ์มันออกมาไม่ต่างจากเดิม คราวหลังจะไม่เมาแอ่แบบนี้กันอีกแล้ว

คนตัวขาวจัดสายหน้า ไม่ตอบคำถามใครทั้งนั้น แต่นี่ก็จะแย่อแล้ว ภาพในคลิปที่พี่ซ่งส่งมาให้มันลอยวนในหัว ดูก็รู้ว่าक्रमสมุทรวงไม่ชอบใจ ไม่ใช่เรื่องที่เธอจะมาพูดหยอกล้อกันแบบนี้สักหน่อย

ฟองฟางเลยหยิบไอโฟนออกมาเล่นบ้างปล่อยให้แยมกับซือปคุยกัน เรื่องอื่นๆ เบนความสนใจจากเขาไปสักที แต่เชื่อกันว่า ฟองฟางไม่มีสมาธิเล่นโทรศัพท์เลย ไม่รู้ด้วยซ้ำว่าจะกดเข้าแอปฯ ไหน เลยได้แต่เลื่อนหน้าจอไปมา

จนกระทั่ง...

Kram: เรื่องเมื่อคืน

Kram: จำอะไรไม่ได้จริงๆ?

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)



ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160624379.html>